

DIARI DE GIRONA, 17 d'abril de 2005

ENTREVISTA A MIQUEL ICETA, viceprimer secretari del PSC

ALBERT SOLER, GIRONA

Miquel Iceta arriba tard, amb el temps just per a una entrevista ràpida, abans de pronunciar una conferència a Tribuna de Girona. Conscient d'això, ajusta el temps de les respostes exactament a les necessitats periodístiques. Exquisidament educat, més jove del que el periodista suposava, deixa la impressió que darrere tan bones maneres hi ha un dur dirigent polític.

-M'han dit que el nou Estatut no arribarà a Madrid, per la seva discussió al Parlament, abans del primer trimestre del 2006.

-Per què no? El més probable és que a Catalunya l'aprovem abans de l'estiu, i encara que fos al setembre, entraria al Congrés abans d'acabar l'any. És més, jo no descarto que el tinguem aprovat definitivament abans d'acabar aquest any.

-També m'han dit que Pasqual Maragall intenta que la proposta final no sigui massa ambiciosa, per evitar problemes al PSOE.

-No, no. L'Estatut l'hem de fer pensant en les necessitats que té el nostre país i en allò que la gent ens està demanant. Des d'aquest punt de vista ha de ser ambiciós. Ara bé, ha de ser una proposta per ser aprovada, no pot ser un brindis al sol. De l'esforç que estem fent en pot sortir un estatut alhora ambiciós i aprovable.

-En la discussió posterior a Madrid també hauran de convèncer el PSOE? Li dic perquè em vénen al cap alguns noms -Bono, Rodríguez Ibarra- no gaire conformes amb el projecte...

-En un partit tan gran com el PSOE hi ha diferents sensibilitats. I hi ha gent que té una preocupació molt gran per la cohesió territorial i per la solidaritat. Això és cert, però nosaltres creiem que la proposta que fem no només no posa en perill la cohesió d'Espanya, sinó que l'enforteix. El reconeixement de la diversitat nacional és el que farà possible una convivència harmònica entre els pobles d'Espanya. Per tant, tot i que, efectivament, hi ha sectors del PSOE preocupats per aquests temes, nosaltres confiem demostrar-los que la proposta

no va contra els que ells creuen que són els interessos comuns.

-Veu possible que CiU finalment no doni suport a l'Estatut per interessos partidistes?

-Hi ha dies que ho veig possible, i hi ha dies que no. No sé si tenen ja una opció presa, però una persona de CDC tan significativa com Jaume Camps em va dir que estava convençut que el seu partit recolzaria l'Estatut, i que si no fos així, es donaria de baixa. Unes paraules que són senyal que aquest dubte el té molta gent. Però jo confio que al final s'imposarà el sentit comú i, si com jo crec, som capaços de presentar un ampli acord al voltant d'una proposta que suposi un increment de l'autogovern i una millora del finançament, CiU hi serà.

-Diu el ministre Sevilla que Catalunya tindrà un concert econòmic similar al del País Basc...d'aquí a uns vint anys. Se li podria dir, com el Tenorio allò de «cuán largo me lo fiáis»?

-Jo ho firmo ara mateix. Si em diuen que d'aquí a vint anys el rendiment del règim foral i el del sistema comú serà el mateix, jo firmo ja. Però més que comparar-nos, el que hem de fer és proposar el que considerem que és bo per a Catalunya. En aquest cas, trobar un sistema que no penalitzi els que realitzen més esforç fiscal, i que no limiti les possibilitats de creixement de Catalunya.

-Però el cert és que existeix una preocupació, davant del que pretén Catalunya

-Tots els que estan tan preocupats perquè el sistema sigui solidari, haurien d'estar-ho també perquè Catalunya pugui ser solidària. I perquè Catalunya pugui ser solidària, no ha de veure limitades la seves possibilitats.

-Però no és una de les bases del socialisme, que el ric pagui més, per beneficiar el pobre?

-Nosaltres ja paguem més, i amb el sistema que proposem, continuarem pagant més que altres. De la mateixa manera que es considera que una fiscalitat massa elevada posava en perill el creixement col·lectiu, passa el mateix en el tema de les transferències entre comunitats. Nosaltres no pretenem que qui té més no pagui més, però mantenim que no es pot penalitzar qui té més possibilitats de creixement. Un sistema que no promogui la capacitat de créixer, perjudica el conjunt. Una cosa és aportar més, i l'altra, tallar les ales.

-No sembla pas que, per exemple, José Bono, pensi així.

-Per això jo vaig votar Rodríguez Zapatero, i no el senyor Bono, com a secretari general del PSOE. Vull dir que no tothom ha d'estar d'acord amb tot, i hi ha gent

que està més preocupada per unes coses que per unes altres. Nosaltres mantenim que en aquests moments, el millor servei que es pot fer a Espanya és aprovar l'Estatut que aprovi el Parlament català, i que el creixement de Catalunya no es vegi entorpit.

-Deixem de banda l'Estatut. Tal com va acabar la polèmica del 3%, no pot fer la impressió que tots els partits són iguals, perquè tots tenen coses per amagar? Els ciutadans poden pensar que vostès es posen d'acord per no esbombar gaire les misèries pròpies i alienes?

-Aquesta impressió ja la tenien abans els ciutadans, i la continuen tenint ara. Aquest prejudici negatiu sobre la política no crec que hagi variat amb la polèmica del 3%, perquè ja hi era d'abans. Però no és cert, no es pot dir que tots els polítics siguin corruptes. El fet que hi hagi algú que falli, no contamina el conjunt. Tanmateix, és veritat que la política no es troba en els millors moments de prestigi, però malauradament ho arrosseguem de fa molt temps.

-Posaria la mà al foc, per defensar que cap administració socialista ha cobrat comissions?

-Miri, jo la mà al foc no la posaria pràcticament per res que no controlï o conegui directament. Però poso la mà al foc que la immensa majoria que es dedica a la política -a qualsevol partit- és gent honesta. Ara, mantenir que ningú ha fallat en un partit, en un moment determinat, seria absurd, perquè no som infalibles, igual que la resta de la gent. A vegades s'exigeix dels polítics una superioritat ètica, però no es lògic pensar que els polítics són diferents de la societat a la qual serveixen. No tenim uns polítics més corruptes que els d'altres èpoques o els d'altres països.

-Relacionat amb això: és creïble que el cas Turisme afecti UDC i no en canvi CDC?

-Quan un tema afecta Convergència, es diu que afecta CiU; i quan afecta Unió, es diu que afecta només Unió. Aquesta és l'única diferència, i això no hauria de ser així.

-Els atacs que els darrers mesos està rebent Pasqual Maragall van en el sou d'un president?

-En general, els atacs que rebi qualsevol polític, van inclosos en el sou. Però és cert que en els darrers temps, especialment per part de CiU, hi ha un intent d'erosionar el president. Jo crec que és un error, sobretot en aquest moment,

perquè volem que hi hagi un nou Estatut i el president haurà de fer un esforç suplementari de convèncer gent de fora de Catalunya. Afeblir les institucions afebleix el país, i crec que CiU s'equivoca: està afeblint les nostres possibilitats en un moment crucial, en què podem fer un salt endavant indiscutible.

-Segons vostè, CiU posa els interessos del partit per davant dels del país?

- Per molt que els estigui costant acceptar una derrota després de 23 anys de govern, o que es faci un nou Estatut precisament quan ells no governen, espero que sàpiguen entendre que la política és així, que de vegades això passa. La millor manera de recuperar confiança ciutadana no és la de fer una oposició agressiva en el terreny personal o obstaculitzar l'aprovació d'un Estatut perquè no l'encapçalen ells. Independentment d'això, no aconseguiran perjudicar el president Maragall, perquè la gent el coneix molt bé, i és molt difícil que algú se n'inventi un de nou.

-Es veu capaç de viure en un pis de 30m2?

-Jo no. Amb la quantitat de llibres que tinc, seria impossible. Ara, no hem d'oblidar que, per desgràcia, hi ha molta gent, que viu en pisos de 30m2. No és un model ideal de vida, però no perdem de vista que hi ha molta gent que viu en aquestes condicions, i el que hauríem de fer és evitar-ho.

-Què en pensa de les hores de cobertura que les televisions públiques d'un estat laic -aquest- han donat a l'enterrament d'un líder religiós?

-És que per molta gent no deixa de ser un espectacle, com les bodes de les famílies reials. La mort d'un Papa té una dimensió molt més enllà del fet religiós, per tant en això sóc bastant comprensiu. Afortunadament la diversitat de cadenes permet modular les coses, però és cert que durant alguns dies semblava que no passés res més al món.

-Quina influència tindrà a Catalunya el resultat de les eleccions al País Basc?

-Espero que no en tingui, ni per bé ni per mal.

-Quina opinió li mereix que el PP demani al Govern que impedeixi al País Basc la participació d'un partit, malgrat que els jutges no hi troben cap il·legalitat?

- Al PP tant li fa que es presenti o no el Partit Comunista de les Terres Basques. És només una manera d'erosionar el PSOE i el Govern. Però s'equivoquen: no es poden il·legalitzar les idees. Si no hi ha cap indicati que vinculi aquest partit a una banda terrorista, no pot ser il·legalitzat.